

# దూరం

సృష్ట



రాజారావు అంత తొందరగా ఇంటికి వస్తాడని ఎవరూ అనుకోలేదు అందుకే ఇంట్లో ఆతని ప్రమేయంలేకుండా జరిగే కార్యక్రమాలు యధావిధిగా జరిగిపోతున్నాయి. రాజారావు ఇంట్లో అడుగుపెట్టేసరికి సంగీత గదిలోంచి గజ్జెల శబ్దం వినిపించింది "పాప డాన్స్ ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నట్టుంది" అనుకున్నాడు అలా అనుకునేసరికి గుర్తొచ్చింది - పాప డాన్స్ మాసి చాలా రోజులు చ చ చాలా సంవత్సరాలైందని, కనీసం స్కూల్ ఫంక్షన్స్ కిగాని - కాలేజీ ఫంక్షన్స్ కిగాని ఆటెండ్ అవలేదని

మనసు గిట్టిగా ఫీల్ అంది నెమ్మదిగా కర్చెన్ తొలగించి చూసాడు - వీధి తలుపు వైపుంచి టేబుల్ రికార్డర్ లో వస్తున్న తాళాని కనుగుణంగా డాన్స్ చేస్తోంది సంగీత

శబ్దం కాకుండా వెనక్కు తిరిగాడు శ్రీసు గది తలుపులు బార్లా తీసి వున్నాయి మట్టా పుస్తకాల మధ్య బయటి ప్రపంచంతో సంబంధం

లేనట్లుగా - తినమై వున్నాడు మెడిసిన్ సెకండ్ యర్ చదువుతున్న కొడుకు డిస్టర్బ్ చెయ్యలేక వెనక్కు తిరిగాడు

బెడెరూమ్ లోకి అడుగు పెట్టిన రాజారావు మరో ప్రపంచంలోకి వచ్చినట్లు - దిమ్మెర పోయాడు

డివ్ లైట్ లో నీలంగా మెరుస్తోంది గది చాలా మంద్రంగా విసిస్తోంది - చిట్టే బాబు వీణ కళ్ళు డివ్ లైట్ కి ఆలవాటు పడ్డాక గాని గమనించలేదు - ఈజీ చెయిర్ లో వెనక్కి వాలి వున్న సుజాతని

సుజాతని చూడగానే అప్రయత్నంగానే అడుగు వెనక్కు పడింది చేతిలో కర్చెన్ జారిపోయింది కర్చెన్ కిందంతున ఉన్న గజ్జెలు పుల్లు మన్నాయి ఉలిక్కిపడి తలెత్తింది సుజాత "మీరా ?"

రాజారావు రోపలికి వెళ్ళాడు ట్యూబ్ లైట్ గుప్పన వెలిగింది సుజాత కళ్ళు తడిసిన మందారాలా

చప్పన లేచి పంటగదిలోకి వెళ్ళింది సుజాత రాజారావు కళ్ళు అప్రయత్నంగానే గదిని వెలికాయి

గోడల మీద అక్కడక్కడ పెయింటింగ్స్ - సుజాత వేసినవే

ఏదో చన్నటి వాసన చాలా సేపటికి గాని గమనించలేదు ఆ వాసన మంచి గంధంతో చేసిన వేలేండంత రాధాకృష్ణుల బొమ్మదని

సుజాత కాఫీ పట్టుకు రావడంతో తల తిప్పాడు ప్రయత్న పూర్వకంగా పెదవుల మీదకు చిర్చవు తెచ్చుకున్నాడు

"ఇంకా ఆరై నా అవలేదు అప్పుడే వీకటి పడిపోయింది" కాఫీ అందుకుంటూ అన్నాడు రాజారావు

"శీతాకాలం గదా" జవాబుగా అంది సుజాత

అప్రయత్నంగా సుజాత పెదవులమీద చిన్న చిర్చవు ఇరవై సంవత్సరాల క్రిందటి జ్ఞాపకాలు కదిలాయి పెళ్ళైన కొత్తలో -

నరిగ్గా ఇవే మాటలు ఆ తరువాత -

"మరింకేం తలుపులు వేసెయ్ - ఎవరు తలుపు కొట్టినా మళ్ళీ రేపొద్దుటి వరకు తియ్యదు" అనేవాడు

రాజారావు కళ్ళలో ఆ జ్ఞాపకాల కోసం వ్యర్థంగా వెతుక్కుంది సుజాత

"ఇంకా టైముంది పిక్చర్ కి వెళ్ళామా ?"

"ఇప్పుడా పాపకి ఎల్లుండి డాన్స్ కాంపిటీషన్ బాబుకి నాలుగు రోజుల్లో ఎగ్జిక్యూట్"

రాజారావు అనహసంగా తల విదిరించాడు "పాపి మనిద్దరం వెళ్ళాం"

"ఆ అన్నీ చెత్త సీనిమాలు ఏం చూస్తాం" పెదపి విరిచింది సుజాత

రాజారావు విసురుగా లేచి నిల్చున్నాడు "అవును ఎందుకొస్తావ్ ? అసలు నాతో

సీనిమాకి రావటం ఇష్టం లేదనరాదూ - మీ లోకం మీది నాలో పనేమిటి" సుజాత ఏదో చెప్పబోయేలోగానే బయటకు వెళ్ళిపోయాడు రెండు నిమిషాల్లో స్కూటర్ స్టార్టయింది \*

సెకండ్ షో సీనిమా చూసి - ఇంటికి వచ్చాడు రాజారావు కాలింగ్ బెల్ వింటూనే ఇంకా చదువుకుంటున్న శ్రీసు వచ్చి తలుపు తీసాడు

"ఇంకా పడుకోలేదా? చాలా రేట్ అంది పడుకో పొద్దున లేచి చదువుచున్నాని"

గీజర్ల వేట్టిళ్ళతో స్నానం ముగించి - డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరకొచ్చాడు

ఆకలి - విపరీతమైన ఆకలిగా వుంది బోర్లింపెట్టిన కంచం తీసాడు

దానికింద కి కాగితం నాలుగు మడతల్లో కంచం పక్కనుంచేసి కాగితం అందుకున్నాడు

(వీయ. ప్ర ఆర్ (రోడి)కి —

బహుశా ఈ పిలువైనా మీలో ఎమాధి అయిపోయిన జ్ఞాపకాన్ని తట్టి లేపుతుంది — గుర్తు చెయ్యనా — పెళ్ళి కాకముందు — నా ఇవీషియల్ డి అంటే దేవత అని మీరు వ్రాసినప్పుడు మీ ఇవీషియల్ ఆర్ కి — రోడి అని చెప్పానని — చాలా ఏళ్ళు మీకు ఉత్తరం అంటూ వ్రాస్తే అలాగే వ్రాసేదాన్ననీ —

సాంప్రదాయాలు కాదని—తల్లిదండ్రులు కాదని — చివరికి సంఘం కట్టుబాట్లైన కులమతాలు కాదని — మీకోసం కట్టుబట్టలేక వచ్చేసాను — అందుకోసం ఏ రోజూ బాధపడలేదు శ్రీవారూ - కాని నేను చేసిందేమిటి —

నా ఆశలు — నా ఆయులు — నా కలలు అన్నీ మీ చుట్టూనే అల్లుకున్నాను

చివరికి మీ వునికే నా వూపిరి అనుకున్నాను కాని ఏ రోజూ అనుకోలేదు— నా కలలు— నన్ను ఒక్క తోపుతోనే మీ లోకం మీరు ఏర్పరచుకుంటారని నిజమే— మీకు నేనూ, నాకు మీరూ కావాలనుకోవడం వల్ల మా వాళ్లకు మీరూ మీ వాళ్లకు నేనూ పనికిరాని వాళ్ళ మయాము అన్ని పరిణామాలూ ఆలోచించే కదా మనం ఒకరి కొకరం కావాలనుకున్నది నిజమే మీలాగే నేనూ ఎదురుచూసాను కనీసం పిల్లల్ని చూస్తేనా మారకపోతారా అని కాని పెద్దవాళ్ళకు కావలసింది — డబ్బా — సాంప్రదాయాలే కాని మనసులూ— మనుషులూ కాదని తెలిసి వచ్చింది

అంతమాత్రాన అంత బాధపడి మిమ్మల్ని మీరు మరచిపోవాలని ప్రయత్నించాలా —

ఆ ప్రయత్నంలో ఒక్కక్షణం—నా గురించి ఆలోచించారా — మీలాగే — మీరే ఆధారంగా — మరో ప్రాణి వుందనైనా గమనించారా ? కనీసం పిల్లల్నేనా చేరదీసారా ? నాకు నేను ఎంత తల్లడిల్లిపోయానో ఏం తెలుసు మీకు ? కనీసం ఆలోచనలు తప్పకుండుకు ఏ చెత్త సినిమా అయినా చూడాలనుకున్నరోజున మీరు ఎన్ని గంటలకు యింటికి వచ్చేవారు — గత పదేళ్ళుగా మీ టైప్ వ్రై ఫిక్స్ అయిపోయాయి పొద్దున తొమ్మిదింటికి భోజనంచేసి వెళ్తే రాత్రి క్లబ్ కి వెళ్ళి తిరిగి వచ్చేది రెండు గంటలకు ఆ మగతలో ఆ మత్తులో మీకోసం కళ్ళు కాయలు కాసేలా ఎదురుచూసే నేనున్నానని మీకనలు గుర్తుండేదా ? మళ్ళీ పొద్దున ఎనిమిదింటికి నిద్రలేస్తే తొమ్మిదింటికి వెళ్ళిపోవడం —

ఇదేనా నేను మీనించి ఆశించినది ? దీని కోసమేనా మీరు తప్ప మిగతా వారినందరినీ త్యజించినది —

ఏదైనా అడిగితే విసుగూ — పోట్లాట — మనసు విరిగిపోవడం — అంతేకాని మరేదైనా ఫలితం దక్కందా ?

మీ మాటల్లో—మీరన్నట్టుగా—మీ జీవితంలో

# దూ రం

నేనుతప్ప మరెవరూ లేరు—ఉండరు వచ్చే జీతం తెచ్చి నా మొహాన్న పారేస్తున్నారు

కాని శ్రీవారూ—మీ మనసుకు తెలియదా ? మీ ఉద్యోగాన్ని చూసి నేను ప్రేమించలేదు — మీరు తెచ్చి పారేసే జీతం రాళ్ళు నేను సాంపాదింతుకోలేనా ?

నేను చాలా అల్ప సంతోషిని నావి చాలా చిన్న కోరికలు కాని అవికూడా తీర్చుకోలేక పోతున్నాను వ్చ దురదృష్టం పెళ్ళికాక ముందు ఆ ఆర్నెల్లా సీనిమాకు వెళ్ళామనీ — షికార్ల కెళ్ళామనీ వేధించేవారు గుర్తుందా

నేను కూడా ఆశించాను వెళ్తేనాక బయటకంటూ వెడతే మీ తోట వెళ్లాలని, సినిమా చూస్తే మీతోట చూడాలనీ, గుడికి వెళ్తే మీరూ—నేనే వెళ్ళాలనీ—

# ఆ ద ర్శం

చిన్నా పెద్ద ధనిక బీద  
ఆడ మగ దొంగ దొర  
ఎవరోచ్చినా చేతులు చాపి  
స్వాగతం పలికి నీడ నిస్తున్న చెట్టు — చేమా జీవితాలు  
సమాసత్యానికి ప్రత్యక్ష నిదర్శనాలు

— మాధవరపు కృష్ణ

ఇవన్నీ, అనుక్షణం మీరు నా పక్కన, నాతో నా మనసుతో ఒకటైపోవాలనే

మీకు తెలుసా — కనీసం ఈ ఇ ర వై రెండేళ్ళలోనైనా గ్రహించగలిగారా— మంచినీళ్ళు తాగినా మీతోపోటే తాగాలని నా మ న సు కోరుకుంటుందని—

సాయంత్రం మీరు వచ్చాకే ఇద్దరం టీ తాగేవాళ్లం ఆ సంగతి మీకూ తెలుసు అయినా మీ అలవాట్లు మారి మీ కోసం చూసి చూసి ఆ అలవాటు మానేసుకున్నానని తెలుసా ? ఎప్పుడైనా అడిగారా? రాత్రి ఏకంగా రెండింటికి వచ్చి భోజనం చెయ్యలేదని కోపగించుకునేవారే గాని— నా కోసం ముందు ఇంటికి రాగలిగారా ?

“అంటే తిను లేకపోతే లేదు” అని మీరేనా అనగలిగింది ? పదేళ్ళుగా రాత్రి భోజనం మానేసానని తెలుసా మీకు

సారీ ! ఆవేశపడి పోతున్నానా ఉపా ఆవేశపడి రాత్రంతా నిద్ర మాని బ్లడ్ ప్రెషర్ రైజయిన రోజులన్నీ గడిచిపోయాయి

చాలా రోజులు నన్ను నేను ఎవరైతే చేసుకుని మరి ఆలోచించాను బహుశా నా చుట్టూ మిమ్మల్ని (పెళ్ళి కాకముందు రెండేళ్ళు) తిప్పకున్న లక్షణమేదో నాలో వారింది పోయిందేమోనని (ప్రతి క్షణం ప్రతి నిమిషం నా గురించే మీ ఆలోచనలని మీరు వ్రాసుకున్న డైరీ భద్రంగా తెలియజెప్పింది )

మీరంటూ వుంటే నాకోసమేననికూడా వ్రాసుకున్నారు డైరీలో

ఏం పాపం చేశానని నాకింత శిక్ష విధించారు? మీరు ఇంకా రాని రాత్రి సమయాల్లో మీ డైరీలు మీ ఉత్తరాలు చదువుతుంటే నా మనసు వెక్కెక్కీ విడేది

మీ మనసులో అలాంటి స్థానాన్ని పోగొట్టుకున్న ఈ జీవితం ఇంకెందు కనిపించేది — ఆవేశం వరద కన్నీళ్ళుగా అవిరైపోయాక మనసు స్థిమితపరచుకుని — సాధన తో స్థిరపజ్జత సాధించాను

ఏ కారణం వల్ల నైతే నేమీ ఒకటిగా పెనవేసుకుసాగవలసిన మన మనసులు సమాంతర రేఖలుగా మారిపోయాయి

ఎంత దూరం ప్రయాణించినా మధ్య దూరం ఒకటేగదా !

అందుకే మీకు ఏ రకంగా ఇబ్బంది కలగకుండా నా లోకం నేను ఏర్పరచుకోన్నాను

తప్పంటారా ?

ఈ దూరం ఎలా తగ్గించాలో మీరే ఆలోచించండి ఎందుకంటే ఈ దూరం మీరే ఏర్పరచారు కాబట్టి

ఇంకో సంగతి చెప్పనా ?

మనిద్దరం ఇరవై రెండేళ్ళుగా ఒకరి కొకరం తెలుసు

ఇరవై రెండేళ్ళు క్రిందట—అప్పటి మీ పట్ల నా మనసు ఎలాగుందో — ఇప్పుడూ — జుట్టు నెరిసినా సహజంగా, భౌతికంగా మారినా — నా మనసు మాత్రం అలాగే వుంది — ఇప్పుటి రాజారావు పట్లగాదు — నా రోడి రాజారావ్ పట్ల అందుకే ప రి ష్కె రాన్ని మీకే వదిలేస్తున్నాను

మీ డివిట్ 'ఇ'

పి ఎస్ — ('ఇ' అంటే గుర్తుందా — మన కోడ్ వర్డ్ — ఎలిక్టర్ — అంటే అధరామృతం)

